20-22 DE NOVEMBRE DE 2025
AUDITORI L'ILLA/BARCELONA
Societat Catalana d'Oftalmologia
56è CONGRÉS DE LA SOCIETAT CATALANA D'OFTALMOLOGIA
OFTALMOLOGIA 360º

CARACTERITZACIÓ CLÍNICA DE LA SÍNDROME PAQUICOROÏDAL PERIPAPIL·LAR: CORRELACIÓ ANATÒMICO-FUNCIONAL EN UNA COHORT RETROSPECTIVA

Maria Cobo de Nadal, Andrea Montero García, Alexandra Sancho Reverter, Sofia Cadenas Valls, Jaume Sánchez Serra, Lucienne Collet Montes, Jaume Crespí Vilimelis, Jesús Díaz Cascajosa, Ignacio Vela Segarra

Hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Objectiu: Descriure les característiques clíniques, tomogràfiques i funcionals de la síndrome paquicoroïdal peripapil·lar (PPS) en una cohort monocèntrica de pacients.

Mètodes:
Estudi retrospectiu descriptiu de 16 ulls (8 pacients) amb PPS. Es van analitzar dades demogràfiques, agudesa visual (AV), gruix coroïdal (foveal, nasal i temporal), presència de paquivasos i la necessitat de tractament intravitri, així com l'autofluorescència i el verd d'indiocianina.

Resultats:
L'edat mitjana va ser de 74,8 anys, sent el 62,5% dones. El temps mitjà de seguiment va ser de 118,8 setmanes. L'AV mitjana al diagnòstic va ser de 0,59, mentre que l'última AV disponible va ser de 0,63. El gruix coroïdal mitjà va ser de 361,9 ?m a la regió foveal, 378,9 ?m a la zona nasal i 306,5 ?m a la temporal, confirmant-se l'engruiximent nasal (relació nasal/temporal = 1,24, p=0.04). Així mateix, va evidenciar-se un major gruix coroïdal en pacients joves (p=0.004). La presència de paquivasos i afinament de la coriocapil·lar era present en el 100% dels ulls. L'autofluorescència mostrava una heterogeneïtat pigmentària peripapil·lar, mentre que l'angiografia amb verd d'indocianina evidenciava paquivasos peripapil·lars dilatats i hiperpermeabilitat coroïdal. El 50% dels ulls van rebre anti-VEGF, produint-se una resolució del fluid peripapil·lar en el 71,4% dels casos, sense canvi en l'AV (p=0,94).

Conclusions:
La presència d'engruiximent coroïdal de predomini nasal, mesurable mitjançant OCT, és una característica clau que ajuda al diagnòstic del PPS. El tractament amb anti-VEGF és eficaç per a la resolució del fluid retinià sense produir-se milloria de l'agudesa visual a llarg termini.